

Partis Vegne at takke Tjenestemændenes Organisationer for den Resignation, de har udvist, for at faa et for begge Parter tilfredsstillende Resultat.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Viderebehandling her i dette høje Ting. Det følger af, hvad jeg har sagt, at mit Parti ikke i og for sig har Ønske om at faa Lovforslaget undergivet Udvalgsbehandling. Men skulde et saadant Ønske fremkomme, skal jeg tilsige mit Partis Velvillie til at forhandle videre om Sagen i et Udvalg. For saa vidt dette skulde ske, skal jeg have den Ære ved Forhandlingernes Slutning at foreslaa Sagen henvist til Lønningssudvalget.

Søren Svendsen: Som bekendt vedtog vi for to Aar siden en Lov om Konjunkturtillæg, som skulde gælde for to Aar. Der var den Gang af den daværende Finansminister forlangt en større Nedgang i Konjunkturtillæget paa ca. 11 Mill. Kr., men Resultatet af Forhandlingerne blev, at vi vedtog en Lov, der skulde gælde for to Aar, hvori Nedgangen af Konjunkturtillæget gradvis skulde finde Sted, saaledes at det nu indtil 1. April endte med en Nedgang paa godt 8 Mill. Kr. aarlig. Nu foreslaar den højtærede Finansminister, at Konjunkturtillæget skal bringes op til samme Størrelse, som det havde før den nugældende Lovs Vedtagelse for to Aar siden, kun at de unge Ikke-Forsørgere under 35 Aar skal have et mindre Tillæg, altsaa det samme som efter den nugældende Lov: $\frac{2}{3}$ af Forsørgernes og de ældre ugiftes. Det er for saa vidt et Fremskridt, som Forskellen mellem de unges og de ældres Tillæg er godkendt af Tjenestemændenes Organisationer, medens de tidligere bestemt har modsat sig en saadan Forskel. Men tillige foreslaar den højtærede Finansminister, at der skal finde en Forhøjelse af Stedtil læget Sted, og at dette Stedstillæg skal have flere Sæter, hvilket han har anslaaet til en aarlig Udgift af 2,6 Mill. Kr.

Lovforslagets Vedtagelse vil altsaa betyde en forøget Udgift for Staten til Tjenestemændene paa ca. 10 Mill. Kr., og Spørgsmaalet er saa, hvorvidt det er berettiget at gaa til en saadan Forhøjelse af Statens Udgifter til dette Øjemed. Vi fra mit Partis Side mener ikke, der er tilstrækkelig Grund til at forlade Konjunkturtillæget i dets nuværende Skikkelse.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen var jo lidt inde paa Konjunkturtillægets Historie og Forudsætningerne for det. Jeg

skal ikke forny den Diskussion, som vi ved tidligere Forhandlinger har haft her i Tinget om Konjunkturtillæg, men kun lige anføre, at ved Konjunkturtillægets Indførelse var alle, ogsaa det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen, enige i, at det skulde være noget andet end Dyrtidstillæget; man kunde jo tænke sig, at selv om Dyrtiden steg, kunde Konjunkturerne være saaledes, at Konjunkturtillæget helt eller delvis maatte bortfalde. Og jeg mener, at saaledes bør det ogsaa være, thi Konjunkturerne og Dyrtiden staa absolut ikke i Relation til hinanden.

Imidlertid skal vi fra vor Side være villige til eventuelt at optage en Forhandling om ogsaa at gøre Konjunkturtillæget varierende efter Dyrtiden, naar vi for Øjeblikket holder os indenfor de finansielle Rammer for det nuværende Konjunkturtillæg, saaledes at der ikke finder en Forhøjelse Sted dér. Jeg mener nu for mit personlige Vedkommende, at det er en forkert Vej at gaa, men efter de Forhandlinger, der har været ført i tidligere Aar, er det store Flertal af Tingets Medlemmer jo villige til at gaa til en saadan Forandring, og jeg skal da ogsaa paa mit Partis Vegne udtale, at vi eventuelt vil være villige til at optage en Forhandling om ogsaa i nogen Maade at gøre Konjunkturtillæget afhængigt af Prisstigning og Prisfald.

Angaaende Stedstillæget skal jeg kun udtale, at selv om der kunde være Anledning til at foretage Ændringer i Stedstillægsbestemmelserne i den gældende Tjenestemandsløvslov, vil vi heller ikke paa det Punkt kunne gaa ind paa den Forhøjelse, som Finansministeren foreslaar, paa lidt over $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Der kan selvfølgelig nok siges adskilligt til Begrundelse for, at Tillægene bliver mere forskellige for Tjenestemænd, men jeg mener ikke, at det i saa høj Grad er Tilfældet, at det kan begrunde en Forhøjelse af det Beløb, der nu udgives til Tjenestemændene i Form af Stedstillæg.

Jeg kan derfor ikke paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Vi mener ikke, at Forholdene er saadanne, at de begrunder en pludselig Stigning med en halv Snes Millioner Kroner til dette Øjemed. I det private økonomiske Liv er Forholdene ikke saa glimrende og ikke saa sikre, at der derudfra kan begrundes en saadan Forhøjelse; og naar det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen udtalte, at Statens økonomiske Evne meget godt formaade at bære en saadan Forhøjelse, ved jeg ikke, hvorpaa det ærede Medlem begrunder en saadan Tale, thi vi vil vel alle sammen kunne blive enige om, at skal vi